

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

28 **BESLUIT** van 14 januari 1966, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 16 juli 1965, nr. AB65/777, Directie Overheids-personeelsbeleid, Hoofdafdeling Overheids-personeelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid der Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 15 september 1965, nr. 41);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 4 januari 1966, nr. AB65/1839, Directie Overheids-personeelsbeleid, Hoofdafdeling Overheids-personeelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In het Algemeen Rijksambtenarenreglement¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In het tweede en vierde lid van artikel 14a worden de woorden „honderd vijf en negentig” vervangen door „honderd zeven en tachtig”.

B. Artikel 14a wordt gelezen:

1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan een ambtenaar arbeid buiten de voor hem vastgestelde werktijden wordt opgedragen waardoor het voor hem per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren wordt overschreden, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden voor de gedurende deze overschrijding verrichte arbeid — verder aan te duiden als overwerk — een vergoeding toegekend, met dien verstande, dat arbeid, welke gedurende korter dan een half uur aansluitend aan de vastgestelde dagelijkse werktijd wordt verricht, niet meetelt voor de berekening van het aantal uren, waarop arbeid is verricht. Uren, waarover ingevolge het derde lid of krachtens hoofdstuk V verlof wordt genoten worden voor de bepaling van de duur der overschrijding aangemerkt als uren, waarop arbeid is verricht.

2. Voor de berekening van het overwerk wordt de werkperiode op één dag gesteld, indien sprake is van een in de regel niet aan wisselingen onderhevig zijnde aanvang en einde van de werktijd. Waar het belang van de dienstuitoefening het echter noodzakelijk maakt, dat de werkzaamheden binnen wisselende tijdstippen van aanvang en beëindiging van de dienstvervulling volgens een tevoren vastgesteld dienstrooster plaatsvinden, omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen.

3. De vergoeding voor overwerk bestaat uit verlof gelijk aan de duur van het overwerk, alsmede uit een bij wijze van tijdelijke toelage toegekende geldelijke beloning, dan wel, indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen toekenning van verlof verzet, uitsluitend uit een bij wijze van tijdelijke toelage toegekende geldelijke beloning.

4. In het geval, bedoeld in de eerste volzin van het tweede lid, wordt het in het vorige lid bedoelde verlof verleend in de kalenderweek, waarin het overwerk is verricht dan wel in

de daarop volgende twee kalenderweken. In het geval, bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, wordt het verlof verleend in het tijdvak van zeven dagen, volgend op de werkperiode waarin het overwerk is verricht dan wel in het daarop volgende tijdvak van veertien dagen. Indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen het verlenen van verlof in een van bedoelde tijdvakken verzet of de ambtenaar dit verzoekt, kan het verlof worden toegezegd tegen een voor de dienst geschikt tijdstip, in de regel gelegen binnen een tijdvak van zes weken na eerstbedoelde kalenderweek onderscheidenlijk evenbedoelde werkperiode. Voor zover de belangen van de dienst en die van de andere ambtenaren dit toelaten wordt bij de bepaling van de tijdstippen, waarop verlof wordt gegeven, zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de ambtenaar.

5. Indien de ambtenaar wegens het door hem verrichte overwerk verlof wordt toegekend bedraagt de geldelijke beloning per uur een percentage, als in het zevende of achtste lid aangegeven, van de in het volgende lid bedoelde wedde per maand dan wel van $4\frac{1}{2}$ maal de in dat lid bedoelde wedde per week, een en ander gedeeld door 187.

6. Indien de vergoeding voor overwerk uitsluitend bestaat uit een geldelijke beloning bedraagt deze per uur:

a. indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 187, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven;

b. indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald $4\frac{1}{2}$ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 187, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven.

7. Het in de beide vorige leden bedoelde percentage bedraagt indien de werkperiode op één dag is bepaald:

a. 25, indien gedurende niet meer dan twee uur overwerk is verricht, of, indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat gedurende de eerste twee uur is verricht, een en ander behoudens het gestelde onder b, c en d;

b. 50, indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat na de eerste twee uur is verricht, alsmede indien het overwerk is verricht tussen 0 en 6 of tussen 20 en 24 uur dan wel tussen 6 en 18 uur op zaterdag of op roostervrije dagen, een en ander behoudens het gestelde onder c en d;

c. 75, indien het overwerk is verricht tussen 18 en 24 uur op zaterdag of op roostervrije dagen en tussen 0 en 6 uur op de dag, volgende op een roostervrije dag, behoudens het gestelde onder d;

d. 100, indien het overwerk is verricht op zondag, op maandag tussen 0 en 6 uur, op een der dagen genoemd in artikel 21, vierde lid, dan wel op de dag, volgende op de laatstbedoelde dag, tussen 0 en 6 uur.

8. Omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen, dan bedraagt het percentage voor alle uren, waarvoor aanspraak op vergoeding wegens overwerk bestaat 50, tenzij het overwerk is verricht op een der dagen of in een der daggedeelten bedoeld onder d van het vorige lid, in welk geval bedoeld percentage 100 bedraagt.

9. Geen vergoeding voor overwerk wordt genoten door ambtenaren, die met de leiding van een dienstvak of een onderdeel daarvan zijn belast of die niet onder leiding overwerk verrichten.

10. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde tot en met achtste lid voor bepaalde categorieën van ambtenaren naar het gezamenlijk oordeel van Onze Minister en van Onze

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 21 april 1965 (Stb. 175).

Minister van Binnenlandse Zaken op overwegende bezwaren stuit, zijn zij bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

11. Indien ten aanzien van bepaalde ambtenaren of categorieën van ambtenaren geen regeling van de werktijden is vastgesteld en bekend gemaakt, of indien overigens hun werkzaamheden van zeer bijzondere aard zijn, zijn Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd te hunnen aanzien — zo nodig in afwijking van het bepaalde in de vorige leden — naar billijkheid een vergoeding vast te stellen voor arbeid, welke voor hen naar het oordeel van genoemde Ministers het karakter van extra-dienst draagt.

12. Onze Minister is bevoegd ten aanzien van gelijkwaardige, eenvoudige werkzaamheden, die door ambtenaren van verschillende rang worden verricht en waardoor het voor deze ambtenaren per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren wordt overschreden, te bepalen, dat daarvoor één voor alle daarbij betrokken ambtenaren gelijke vergoeding zal worden genoten, te berekenen naar een nader door hem naar billijkheid vast te stellen tarief.

13. Wij behouden Ons voor op gemeenschappelijke voordracht van Onze Minister en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken voor bepaalde categorieën van ambtenaren een afzonderlijke regeling vast te stellen voor de vergoeding van overwerk, in afwijking van het bepaalde in de vorige leden.

14. Dit artikel is niet van toepassing ten aanzien van overwerk, dat voortvloeit uit een der in artikel 57a bedoelde verplichtingen. Onze Minister van Binnenlandse Zaken regelt afzonderlijk de vergoeding voor zodanig overwerk.

15. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast te stellen.

C. Na artikel 14a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 14b. 1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan de ambtenaar, wiens werktijden bij dienstrooster zijn vastgesteld, arbeid wordt opgedragen, waardoor binnen een werkperiode als bedoeld in artikel 14a, tweede lid, tweede volzin, de voor hem vastgestelde werktijden worden verschoven, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden wegens deze verschuiving bij wijze van tijdelijke toelage een vergoeding toegekend.

2. Op de vergoeding bestaat geen aanspraak, indien de in het eerste lid bedoelde arbeid gedurende minder dan een uur is verricht. Evenmin bestaat aanspraak op de vergoeding voor zover de arbeid is verricht meer dan 72 uur na het verstrijken van de dag, waarop de ambtenaar van de opdracht tot het verrichten van die arbeid kennis heeft genomen.

3. De in de voorgaande leden bedoelde vergoeding bedraagt voor elk uur buiten de werktijden van de ambtenaar verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, doch voor ten hoogste acht uur binnen de termijn, bedoeld in de tweede volzin van het vorige lid:

a. indien de bezoldiging per maand wordt uitbetaald, 25 % van de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 187;

b. indien de bezoldiging per week wordt uitbetaald, het onder a genoemde percentage van 4½ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, gedeeld door 187.

4. Indien ingevolge de in het eerste lid bedoelde opdracht arbeid wordt verricht op een zondag of op een der dagen genoemd in artikel 21, vierde lid, bedraagt de vergoeding voor elk uur, dat op die dag buiten de voor de ambtenaar vastgestelde werktijden arbeid wordt verricht, en waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, viermaal de in het vorige lid genoemde vergoe-

ding. Wordt evenbedoelde arbeid verricht op een andere dag, waarop de ambtenaar krachtens het dienstrooster vrij is van dienst of op een zaterdag, dan bedraagt de vergoeding voor elk uur buiten de voor de ambtenaar vastgestelde werktijden verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, tweemaal de in het vorige lid genoemde vergoeding. Het tweede lid en het in het derde lid genoemde maximum van acht uur vinden in deze gevallen geen toepassing.

5. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde en in het vierde lid voor bepaalde categorieën van ambtenaren naar het gezamenlijk oordeel van Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken op overwegende bezwaren stuit, zijn zij bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

6. Het bepaalde in het dertiende en vijftiende lid van het vorige artikel is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in de vorige leden bedoelde vergoeding.

7. Voor de in de vorige leden bedoelde vergoeding komt niet in aanmerking de ambtenaar voor wie, mede naar het oordeel van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, bij de vaststelling van de bezoldiging of bij de regeling van de overige rechtstoestand het verrichten van arbeid als in het eerste lid bedoeld in aanmerking is genomen.

D. Voor de duur van het kalenderjaar 1963 wordt na het bepaalde in het eerste lid van artikel 24 gelezen:

een en ander met dien verstande dat in afwijking van het vorenbepaalde de duur van de vakantie voor de ambtenaren, die worden bezoldigd volgens Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, bedraagt:

wedde

duur van de vakantie

a. lager dan de wedde van een 24-jarige, bezoldigd volgens groep 6e dan wel groep 8 van Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zoals deze luidt voor de standplaats van de ambtenaar

14 dienstdagen

b. gelijk aan of hoger dan de wedde van een 24-jarige, bezoldigd volgens groep 6e dan wel groep 8 van Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zoals deze luidt voor de standplaats van de ambtenaar

16 dienstdagen

Artikel II

In het Arbeidsovereenkomstenbesluit¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In het tweede en vierde lid van artikel 14a worden de woorden „honderd vijf en negentig” vervangen door de woorden „honderd zeven en tachtig”.

B. Artikel 14a wordt gelezen:

1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan een arbeider arbeid buiten de voor hem vastgestelde werktijden wordt opgedragen waardoor het voor hem per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren wordt overschreden, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden voor de gedurende deze overschrijding verrichte arbeid — verder aan te duiden als overwerk — een vergoeding toegekend, met dien verstande, dat arbeid, welke gedurende korter dan een half uur aansluitend aan de vastgestelde dagelijkse werktijd wordt verricht, niet meetelt voor de berekening van het aantal uren, waarop arbeid is verricht. Uren, waarover ingevolge het derde lid of krachtens de paragrafen 3 en 5 verlot wordt genoten, worden voor de bepaling van de duur der overschrijding aangemerkt als uren, waarop arbeid is verricht.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 24 maart 1965 (Stb. 123).

2. Voor de berekening van het overwerk wordt de werkperiode op één dag gesteld, indien sprake is van een in de regel niet aan wisselingen onderhevig zijnde aanvang en einde van de werktijd. Waar het belang van de dienstuitoefening het echter noodzakelijk maakt, dat de werkzaamheden binnen wisselende tijdstippen van aanvang en beëindiging van de dienstvervulling volgens een tevoren vastgesteld dienstrooster plaatsvinden, omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen.

3. De vergoeding voor overwerk bestaat uit verlof gelijk aan de duur van het overwerk, alsmede uit een bij wijze van tijdelijke toelage toegekende geldelijke beloning, dan wel, indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen toekenning van verlof verzet, uitsluitend uit een bij wijze van tijdelijke toelage toegekende geldelijke beloning.

4. In het geval, bedoeld in de eerste volzin van het tweede lid, wordt het in het vorige lid bedoelde verlof verleend in de kalenderweek, waarin het overwerk is verricht dan wel in de daarop volgende twee kalenderweken. In het geval, bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, wordt het verlof verleend in het tijdvak van zeven dagen, volgend op de werkperiode waarin het overwerk is verricht dan wel in het daarop volgende tijdvak van veertien dagen. Indien het dienstbelang zich naar het oordeel van het hoofd van dienst tegen het verlenen van verlof in één van bedoelde tijdvakken verzet of de arbeider dit verzoekt, kan het verlof worden toegezegd tegen een voor de dienst geschikt tijdstip, in de regel gelegen binnen een tijdvak van zes weken na eerstbedoelde kalenderweek onderscheidenlijk evenbedoelde werkperiode. Voor zover de belangen van de dienst en die van de andere arbeiders dit toelaten wordt bij de bepaling van de tijdstippen, waarop verlof wordt gegeven, zoveel mogelijk rekening gehouden met de wensen van de arbeider.

5. Indien de arbeider wegens het door hem verrichte overwerk verlof wordt toegekend bedraagt de geldelijke beloning per uur een percentage, als in het zevende of achtste lid aangegeven, van de in het volgende lid bedoelde wedde of van het daarbedoelde loonbedrag per maand dan wel van $4\frac{1}{2}$ maal de in dat lid bedoelde wedde of het daar bedoelde loonbedrag per week, een en ander gedeeld door 187.

6. Indien de vergoeding voor overwerk uitsluitend bestaat uit een geldelijke beloning bedraagt deze per uur:

a. indien het loon per maand wordt uitbetaald, de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 of het daarmee overeenkomende loonbedrag, gedeeld door 187, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven;

b. indien het loon per week wordt uitbetaald $4\frac{1}{2}$ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 of het daarmee overeenkomende loonbedrag, gedeeld door 187, vermeerderd met een percentage als in de volgende leden aangegeven.

7. Het in de beide vorige leden bedoelde percentage bedraagt indien de werkperiode op één dag is bepaald:

a. 25, indien gedurende niet meer dan twee uur overwerk is verricht, of, indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat gedurende de eerste twee uur is verricht, een en ander behoudens het gestelde onder b, c en d;

b. 50, indien gedurende langer dan twee uur overwerk is verricht, voor zover betreft het overwerk, dat na de eerste twee uur is verricht, alsmede indien het overwerk is verricht tussen 0 en 6 of tussen 20 en 24 uur dan wel tussen 6 en 18 uur op zaterdag of op roostervrije dagen, een en ander behoudens het gestelde onder c en d;

c. 75, indien het overwerk is verricht tussen 18 en 24 uur op zaterdag of op roostervrije dagen en tussen 0 en 6 uur op de dag, volgende op een roostervrije dag, behoudens het gestelde onder d;

d. 100, indien het overwerk is verricht op zondag, op maandag tussen 0 en 6 uur, op een der dagen genoemd in artikel 20, vierde lid, dan wel op de dag, volgende op de laatstbedoelde dag, tussen 0 en 6 uur.

8. Omvat de werkperiode een tijdvak van tenminste zeven dagen, dan bedraagt het percentage voor alle uren, waarvoor aanspraak op vergoeding wegens overwerk bestaat 50, tenzij het overwerk is verricht op een der dagen of in een der daggedeelten bedoeld onder d van het vorige lid, in welk geval bedoeld percentage 100 bedraagt.

9. Geen vergoeding voor overwerk wordt genoten door arbeiders, die met de leiding van een dienstvak of een onderdeel daarvan zijn belast of die niet onder leiding overwerk verrichten.

10. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde tot en met achtste lid voor bepaalde categorieën van arbeiders naar het gezamenlijk oordeel van Onze Minister en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken op overwegende bezwaren stuit, zijn zij bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

11. Indien ten aanzien van bepaalde arbeiders of categorieën van arbeiders geen regeling van de werktijden is vastgesteld en bekend gemaakt, of indien overigens hun werkzaamheden van zeer bijzondere aard zijn, zijn Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd te hunnen aanzien — zo nodig in afwijking van het bepaalde in de vorige leden — naar billijkheid een vergoeding vast te stellen voor arbeid, welke voor hen naar het oordeel van genoemde Ministers het karakter van extra-dienst draagt.

12. Het bepaalde in de vorige leden is niet van toepassing, indien de arbeider wordt beloond overeenkomstig het eerste lid, onder a, van artikel 12 en de desbetreffende collectieve arbeids-overeenkomst een regeling bevat inzake vergoeding van overwerk. In dat geval vindt die regeling overeenkomstige toepassing.

Het bepaalde in de vorige leden is evenmin van toepassing op de arbeider, voor wie het loon overeenkomstig het eerste lid, onder e, van artikel 12 wordt bepaald op een bedrag voor elke te verrichten dienst afzonderlijk vast te stellen.

13. Onze Minister is bevoegd ten aanzien van gelijkwaardige, eenvoudige werkzaamheden, die door arbeiders met verschillend loon worden verricht en waardoor het voor deze arbeiders per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren wordt overschreden, te bepalen, dat daarvoor één voor alle daarbij betrokken arbeiders gelijke vergoeding zal worden genoten, te berekenen naar een nader door hem naar billijkheid vast te stellen tarief.

14. Wij behouden Ons voor op gemeenschappelijke voordracht van Onze Minister en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken voor bepaalde categorieën van arbeiders een afzonderlijke regeling vast te stellen voor de vergoeding van overwerk, in afwijking van het bepaalde in de vorige leden.

15. Dit artikel is niet van toepassing ten aanzien van overwerk, dat voortvloeit uit een der in artikel 36a bedoelde verplichtingen. Onze Minister van Binnenlandse Zaken regelt afzonderlijk de vergoeding voor zodanig overwerk.

16. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast te stellen.

C. Na dit artikel 14a wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 14b. 1. Indien het dienstbelang het onvermijdelijk maakt, dat aan de arbeider, wiens werktijden bij dienstrooster zijn vastgesteld, arbeid wordt opgedragen, waardoor binnen een werkperiode als bedoeld in artikel 14a, tweede lid, tweede volzin, de voor hem vastgestelde werktijden worden verschoven, wordt hem op de voet van het bepaalde in de volgende leden wegens deze verschuiving bij wijze van tijdelijke toelage een vergoeding toegekend.

2. Op de vergoeding bestaat geen aanspraak, indien de in het eerste lid bedoelde arbeid gedurende minder dan een uur is verricht. Evenmin bestaat aanspraak op de vergoeding voor zover de arbeid is verricht meer dan 72 uur na het verstrijken van de dag, waarop de arbeider van de opdracht tot het verrichten van die arbeid kennis heeft genomen.

3. De in de voorgaande leden bedoelde vergoeding bedraagt voor elk uur buiten de werktijden van de arbeider verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, doch voor ten hoogste acht uur binnen de termijn van 72 uur, bedoeld in het vorige lid:

a. indien het loon per maand wordt uitbetaald, 25 % van de wedde in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 of het daarmee overeenkomende loonbedrag, gedeeld door 187;

b. indien het loon per week wordt uitbetaald, het onder a genoemde percentage van 4½ maal de wedde per week in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 of het daarmee overeenkomende loonbedrag, gedeeld door 187.

4. Indien ingevolge de in het eerste lid bedoelde opdracht arbeid wordt verricht op een zondag of op een der dagen genoemd in artikel 20, vierde lid, bedraagt de vergoeding voor elk uur, dat op die dag buiten de voor de arbeider vastgestelde werktijden arbeid wordt verricht en waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, viermaal de in het vorige lid genoemde vergoeding. Wordt evenbedoelde arbeid verricht op een andere dag, waarop de arbeider krachtens het dienstrooster vrij is van dienst of op een zaterdag, dan bedraagt de vergoeding voor elk uur buiten de voor de arbeider vastgestelde werktijden verrichte arbeid, waartegenover binnen dezelfde werkperiode een uur van de normale werktijd is vrijgegeven, tweemaal de in het vorige lid genoemde vergoeding.

Het tweede lid en het in het derde lid genoemde maximum van acht uur vinden in deze gevallen geen toepassing.

5. Indien de uitvoering van het bepaalde in het derde en vierde lid voor bepaalde categorieën van arbeiders naar het gezamenlijk oordeel van Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken op overwegende bezwaren stuit, zijn zij bevoegd daarin te voorzien door het stellen van nadere regelen.

6. Het bepaalde in het veertiende en zestiende lid van het vorige artikel is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de in de vorige leden bedoelde vergoeding.

7. Voor de in de vorige leden bedoelde vergoeding komt niet in aanmerking de arbeider voor wie, mede naar het oordeel

van Onze Minister van Binnenlandse Zaken bij de vaststelling van het loon of bij de regeling van de overige rechtstoestand het verrichten van arbeid als in het eerste lid bedoeld in aanmerking is genomen.

D. Voor de duur van het kalenderjaar 1963 wordt na het bepaalde in het eerste lid van artikel 23 gelezen:

een en ander met dien verstande, dat in afwijking van het vorenbepaalde de duur van de vakantie voor de arbeiders, die worden beloofd volgens Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, bedraagt:

loon	duur van de vakantie
a. lager dan de wedde van een 24-jarige, bezoldigd volgens groep 6 dan wel 8 van Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zoals deze luidt voor de standplaats van de arbeider . .	14 dienstdagen
b. gelijk aan of hoger dan de wedde van een 24-jarige, bezoldigd volgens groep 6 dan wel groep 8 van Bijlage E I van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zoals deze luidt voor de standplaats van de arbeider	16 dienstdagen

Artikel III

Dit besluit treedt in werking op de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst, en werkt voor wat betreft de artikelen I, onder A, en II, onder A, terug tot 1 juli 1961 en voor wat betreft de artikelen I, onder B en C, en II, onder B en C tot 1 augustus 1963.

Onze Ministers, hoofden van de departementen van algemeen bestuur, zijn, ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 14 januari 1966.

JULIANA.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
SMALLENBROEK.

Uitgegeven de vijftiengste januari 1966.

De Minister van Justitie a.i.,
SMALLENBROEK.